

Allahs ﷻ Eksistens - Årsag og Virkning (Klausalitetsprincippet)

Bismillahir Rahmanir Raheem

Spørgsmål:

AsSalamualeikum; jeg bor i England, jeg er Muslim; og jeg har slægtninge i Tadjikistan. Jeg kender til Hizb-ut-Tahrir, og I er kendt for at gøre gode ting, især det at bevise Allahs eksistens.

Kan I besvare dette:

1. Er det korrekt at videnskabsmænd har opdaget, at partikler kan eksistere samtidigt, på to forskellige steder (dvs. en partikel eksisterer på to steder, på samme tid)? Hvis det er rigtigt, betyder det så, at vores forståelse af forholdet imellem årsag og virkning er aflivet, fordi alt er muligt ifølge kvantefysikken? Så vil vi opdage, at et design ikke behøver en designer mere, en skabning behøver ikke en skaber, begrænsede ting behøver ikke en ubegrænset Skaber, osv. Hvilket så betyder at forstandens rolle er blevet afvist og **alt er muligt** hvormed tingene eksisterer formålsløst, og ikke har brug for et formål.
2. Hvordan ved vi, dette univers blev skabt (kom ud af intet), eftersom vi ikke har tidligere oplysninger om, at universet kom ud af intet, og vi ikke kan sanse intetheden, så hvordan ved vi dette univers er **skabt** (kom ud af intet); vi kan jo ikke se det... jeg mener, jeg ved, hvis jeg kaster en bold mod væggen, at den vil vende tilbage til mig, på grund af hvad jeg ved om det, at kaste bolde mod vægge; jeg ved, hvis jeg rører ved vand, at min hånd vil gennemtrænge det, og at det ikke er solidt fordi jeg har rørt ved vand før, ifølge min tidligere information... Hvad er den tidligere information om, at universet kom ud af intet, eftersom 'Intetheden' er usanselig (ikke-eksisterende)?
3. Er det sandt, at videnskabsmænd har observeret partikler komme ud af intet, uden en årsag? Hvis dette er rigtigt, kan dette univers så komme ud af intet, uden en årsag; jeg mener, hvis en partikel kan komme ud af intet uden en årsag, hvorfor skulle hele universet så ikke kunne gøre det samme?
4. Er det sandt, videnskabsmænd har fundet virkninger, som ikke behøver årsager? Jeg **mener**, for eksempel at de fandt partikler, som var forsvindende (virkninger), som ikke behøvede årsager?
5. Vi muslimer siger, at universet ikke kan komme fra tilfældige begivenheder. Hvordan kan det så være, at aleatoriske/tilfældige begivenheder kan skabe ting, eksempelvis stjernetaåger der former stjerner? Stjernetaåger er ikke strukturerede; alligevel er det forbavsende at se, hvordan tilfældige taåger kan skabe en sol, som jo er struktureret. Hvordan er det muligt? Dette modsiger Hizb-ut-Tahrirs bevis for Guds eksistens.
6. Hvis vi også observerer universet vil vi se, det slet ikke er struktureret; eksempelvis ser vi støvskyer flyder omkring, og vi sanser kun sten på Mars. Hvis universet på fænomenal vis var designet, hvorfor ser vi så ting, som ikke har et formål eller en årsag? Dette er argumentet for at sige, at universet blev til ved et tilfælde og hvis det blev skabt af Gud, ville det være meningsløst at producere ting, uden en årsag. Må Allah ﷻ belønne dig bror, og vend venligst tilbage til mig, og brug noget tid på at hjælpe mig... kan du venligst besvare dem med rationelle/faktuelle punkter, og så med en videnskabelig argumentation? For resten er jeg ikke særlig kyndig i videnskab. Hvis du vil forklare det i dybde, så skriv venligst på en måde, en almindelig person kan forstå. Jeg er meget forvirret og jeg har flere spørgsmål efter dette, der virkelig bekymrer mig, som næsten er ved at bringe mig ud af Islam (må Gud forbyde det).

Må Allah ﷻ velsigne dig, og overøse dig med Sin ﷻ Barmhjertighed. AsSalamualeikum wr wb.

Husk: Vær venlig at fortælle mig, om du kan besvare det, eller ej. Jeg har brug for akut hjælp. Jeg føler jeg er ved at frafalde Islam - altfor meget tvivl.

Svar:

Wa aleikum Salam wa Rahmatullahi wa Barakatuh

For det første, så er det vigtigt at forstå to ting:

- (1) De videnskabelige teorier når ikke op på niveau med solide fakta.
- (2) Årsag og virkning (kausalitetsprincippet), er en rationel idé, som stemmer overens med realiteten.

(1) Videnskaben besvarer, hvordan tingene foregår. Så videnskaben er brugbar når det drejer sig om ting der er håndgribelige og observerbare, dvs. noget, som kan testes i et laboratoriemiljø. Videnskaben kan måle og observere kemiske reaktioner eller fænomener som kan testes eller eksperimenteres med. Dette er afgørende for at forstå den naturlige verden, og udforske skabelsen. Dog har videnskaben sine begrænsninger, da den kun kan fremlægge teorier for hvordan ting blev til. Teorier er forskellige fra fakta, fordi de er konklusionen, udført af en videnskabsmand, eller en gruppe af videnskabsmænd, vedrørende et studeret objekt. De kastes ofte i papirkurven, evalueres, eller erstattes af en ny teori. Jeg nævner dette, fordi det er grundlaget for hele vores diskussion. Videnskaben må ikke være et kriterium, for at afgøre sandheden om livet i denne verden og dens oprindelse; hvad der skal være grundlaget, er den realitet vi opfatter.

(2) Lad os forklare nogle ting. Grundlaget for vores diskussion som jeg nævnte, bygger på hvad vi kan sanse rationelt. Det spørgsmål du stillede om kvantefysik, og om teorien med hensyn til partiklers evne til at være på mere end ét sted på samme tid, har behov for en opklaring. Jeg vil ikke gå alt for dybt ind i denne teoris detaljer, fordi det ikke er nødvendigt, for at forstå, hvorfor fremlæggelse af teorier om partiklers evne til at eksistere på mere end ét sted, afkræfter realiteten af årsag og virkning, afhængighed, begrænsninger osv.

Jeg vil gå langsomt til værks med emnet, men jeg skal nok sørge for at give dig tilstrækkeligt med detaljer, så du kan forstå grundlaget for verdensanskuelsen (ʿAqidah).

Punktet, som er tilstrækkeligt, er: Det der principielt er afhængigt af noget andet, må være skabt, og kan ikke være skaber.

Når en ting er afhængig af noget ”andet”, så beviser det, at det ikke er evigt, og at det dermed er skabt.

Materie kan ikke afhænge af en anden materie udelukkende; noget (helt) ”andet” end materie er nødvendig, for at fuldkommengøre det.

Vand har eksempelvis brug for varme for at blive omdannet til en damp. Selv hvis vi gik med til, at varme er materie og vand er materie, er tilstedeværelsen af varme ikke nok til, at vand omdannes; der er behov for en specifik mængde af varme, så omdannelsen kan finde sted. Vand er afhængig af denne specifikke mængde af varme. Noget ”andet” end materien pålægger mængden, og ”det” tvinger så materien til at handle efter den. Altså er materien afhængig af det/den, som afgør mængden for den, altså er den afhængig af nogen/noget, som ikke er materie. Dermed er materiens afhængighed af noget ”ikkematerielt” et absolut faktum; så det er afhængigt, og er derfor skabt af en skaber (X). Således er de sanseligt håndgribelige ting skabt af en skaber.

Skaberen må være evig uden en begyndelse, fordi hvis Han ikke er evig, ville Han være en skabning og ikke en Skaber. Så det at være skaber nødvendiggør det at være evig. Skaberen er evig af nødvendighed. Når man gransker de ting, som måtte mistænkes for at være Skaberen, så konkluderes det, at de eneste kandidater er materien, naturen eller Allah ﷻ. At sige materien er skaberen er forkert, på grund af hvad der lige er blevet forklaret, dvs. det faktum, at materien er afhængig af den, der afgør proportionen/mængden for den, så tingenes omdannelse kan finde sted; altså er den ikke evig; og det der ikke er evigt, kan ikke være en skaber.

At sige naturen er Skaberen, er også forkert, fordi naturen er tingenes aggregat, og systemet som regulerer dem, således at alting i universet, agerer i overensstemmelse med dette system. Denne regulering kommer ikke udelukkende fra systemet, fordi uden tingene, som skal reguleres, vil der ikke være noget system. Den kommer heller ikke fra tingene, fordi tingenes eksistens ikke producerer et system, uundgåeligt, og spontant; og deres eksistens får dem heller ikke til at blive reguleret uden en regulator. Den fremkommer heller ikke af alle tingene og systemet, fordi reguleringen ikke finder sted, medmindre det er i overensstemmelse med en

specifik situation, som tvinger både systemet, og tingene. Denne specifikke situation for tingene og systemet er det, der gør reguleringen mulig. Den specifikke situation påtvinges tingene og systemet, og regulering kan kun finde sted deri. Og den kommer ikke fra tingene eller systemet, eller fra begge to; altså kommer den fra "noget" andet end dem. Så naturen, som ikke kan fungere, medmindre det sker i overensstemmelse med en påtvunget situation, er afhængig og derfor er den ikke evig; og det der ikke er evigt, kan ikke være en skaber. Følgelig konkluderer vi, at Skaberen er den, hvis egenskab er evighed af nødvendighed. Dette er Allah ﷻ.

Allahs ﷻ eksistens kan opfattes og indses via sanserne, fordi de sanseligt håndgribelige tings afhængighed af en evig "ting", indikerer eksistensen af Skaberen. Når mennesket reflekterer dybt over Allahs ﷻ skabninger, og gransker universet nærmere og forsøger at opfatte tid og sted, vil han se, at han kun er et meget lille atom i forhold til disse bevægende verdner. Han vil også se, at disse verdner alle sammen fungerer på en specifik måde, og ifølge fastsatte love. Altså vil han indse Skaberens eksistens, og opfatte Hans ﷻ Enhed, og sans Hans Majestætiskhed og Kapabilitet. Så han vil indse, at alt hvad han ser af vekslen mellem dag og nat, og vindenes bevægelser, og eksistensen af havene og floderne, og himmellegemerne, er rationelle beviser, og udtrykfulde argumenter for Allahs ﷻ eksistens, Hans ﷻ Enhed og Kapabilitet. Han ﷻ siger:

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾

"Sandelig i skabelsen af Himlene og Jorden; i natten og dagens vekslen; i skibenes rejse på havene med hvad der er til gavn for mennesker; i regnen, som Allah sender ned fra himlen, og livet Han dermed giver til en jord, som var død (gold); i bæsterne af enhver slags som Han spreder på Jorden; i ændringen af vindene, og skyerne, som de styrer ligesom slaver imellem Himlen og Jorden; Heri er der Tegn for folk der tænker." [MOQ al-Baqarah 2:164]

Allah ﷻ siger også:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَّا يُوقِنُونَ﴾

"Blev de skabt ud af intet, eller var de selv skaberne? Skabte de himlene og jorden? Men nej, de har ikke vished (Yaqeen)." [MOQ al-Tur 52:35-36]

Det er via forstanden, Allahs ﷻ eksistens opfattes, og det er den der anvendes, som metoden for opnåelsen af Iman (absolut erkendelse/overbevisning). Altså beordrede Islam til brugen af forstanden og gjorde den til beviset for Iman på Allahs ﷻ eksistens. Dermed er beviset for Allahs ﷻ eksistens rationelt.

Dem der taler for verdens uendelighed, at den er evig uden en begyndelse, og de der påstår materien er evig, og ikke har en begyndelse; de siger at verden ikke er afhængig af noget, men er selvopretholdt, fordi alle ting som eksisterer i denne verden, er forskellige former for materie; det er alt sammen materie. Når en af disse ting afhænger af noget andet, er dette ikke afhængighed, fordi når noget afhænger af sig selv, så er dette ikke afhængighed, men derimod uafhængighed. Altså er materien evig, og den har ingen begyndelse, fordi den er selvopretholdt, dvs. verden er evig og selvopretholdt.

Svaret har to vinkler: for det første: tingene der eksisterer i denne verden, har ikke evnen til at skabe (noget) ud af intet, hverken individuelt, eller kollektivt. De er hver især inkapable til at skabe noget ud af intet. Hvis en anden ting komplementerede den i et eller flere aspekter, så ville det stadig være, sammen med den anden ting, ude af stand til at skabe noget (ud af intet). Dens manglende evne til at skabe ud af intet, er sanselig og bemærkelsesværdig. Dette betyder, at den ikke er evig, fordi en evig ting, kan nemlig ikke være kendetegnet med svaghed; for den skal derimod være kendetegnet med evnen til at skabe noget ud af intet, dvs. at de producerede ting skal afhænge af den, for at den kan kendetegnes som evig. Dermed er verden ikke evig, og ikke uendelig, fordi den er ikke i stand til at skabe noget. En tings manglende evne til at skabe ud af intet, er et afgørende bevis for, at den ikke er evig.

For det andet: det vi allerede har fremvist, at en ting er afhængig af en proportion, den ikke kan overskride i processen, hvormed den komplementerer en anden tings afhængighed. Her er en lille forklaring på det. A er afhængig af B, og B er afhængig af C, og C er afhængig af A. Deres afhængighed af hinanden, er et bevis på, at de hver især ikke er evige. At den ene komplementerer den anden, eller opfylder den andens behov, sker ikke på en ureguleret måde, men derimod i overensstemmelse med en specifik proportion, dvs. ifølge en bestemt orden/naturlov.

Når den ikke kan opfylde komplementeringen medmindre dette sker i overensstemmelse med denne særlige orden/naturlov, og at den ikke er i stand til at overskride den; det indikerer at tingen som komplementerede den anden, ikke opfyldte denne komplementering af sig selv, men i stedet opfyldte den ifølge en orden, som blev tvunget over den, af noget "anden", og den var tvunget til at tilpasse sig den.

Så den ting der komplementerede og det som blev komplementeret, var begge afhængige af det der afgjorde denne specifikke orden for dem, for at komplementeringen kunne finde sted. Begge to er ude af stand til at overskride denne orden. Og opfyldelsen af behovet kan ikke finde sted, medmindre det sker ifølge denne orden/naturlov. Den som påtvang denne orden over dem begge, er den som opfylder behovet. Selvom de enkeltvis komplementerer en anden, har tingene et kollektivt behov for en "anden", dvs. at de har behov for det, som tvang dem til at tilpasse sig denne specifikke orden.

Eksempelvis: for at vand kan omdanne sig til is, har det behov for temperatur. De siger, at vand er materie, temperatur er materie, og isen er materie; altså for at blive omdannet havde materien behov for materie, dvs. den havde behov for sig selv, og den havde ikke behov for en anden ting. Men realiteten er en anden. For at vand kan omdanne sig til is, så har det behov for en bestemt temperatur, og ikke bare en (hvilken som helst) temperatur. Temperatur er en ting, og det faktum, at den kun agerer på et bestemt niveau, er en anden ting, og dette er forskelligt fra selve temperaturen. Det vil sige, den proportion der påtvinges temperaturen så den kan agere og som påtvinges vand så det kan omdannes kommer ikke fra selve vandet; ellers kunne det vælge at omdanne sig, som og når, det ville. Den kommer heller ikke fra temperaturen; ellers kunne den have valgt at agere, som den ville. Det vil sige, den kommer ikke fra selve materien; ellers ville den have valgt at agere eller omdanne sig, som den ville. Derfor behøver materien noget/nogen, til at fastlægge denne specifikke proportion for den som den behøver for at kunne agere eller omdanne sig. Den der fastlægger proportionen for den er noget andet end materien. Materien behøver noget andet (en anden) end sig selv, til at organisere dette.

Den afhængige materie er ikke evig fordi det som er evigt og uafhængigt af tid, har ikke behov for en anden, da det er uafhængigt af andre; alle ting afhænger af det, og det afhænger ikke af nogen. Materiens manglende uafhængighed, er et absolut bevis på, at den ikke er evig, og dermed er den skabt. Et enkelt kig på verden får ethvert menneske til at indse, at de skabte ting om end de er af typen som optager plads eller af energitypen, kun kan resultere fra sanseligt opfattede ting, og en specifik orden mellem disse sanseligt opfattede ting, så tingenes påvirkning kan finde sted. Der findes intet i denne verden der kom ud af intet (på egen hånd). Intet skabes i denne verden uden en regulering, og i overensstemmelse med denne proportion. Det vil sige, intet i denne verden skabes ud af intet eller uden proportion, dvs. uden en bestemt orden/naturlov.

De ting der forårsager, og ting, der blev skabt i denne verden, er ikke evige eller tidløse. Hvad angår ting der påvirkes er det tydeligt, at de påvirkes af sanseligt opfattede ting og dette er tydeligt i virkningsprocessen, at de blev undertvunget en specifik proportion som blev pålagt over dem. Angående ting som blev skabt, så er det tydeligt, at de ikke er i stand til at skabe ud af intet og at de underkaster sig en bestemt orden imod deres vilje som tvinges over dem. Denne orden kommer ikke fra dem selv; ellers kunne de være i stand til at fjerne sig fra den, og ikke underkaste sig den; altså kommer den fra noget andet end disse ting. Den manglende evne hos de sanseligt opfattede ting i verden, dvs. denne verdens manglende evne til at skabe ud af intet og dens underkastelse til en bestemt orden, som kommer fra en anden, er et absolut bevis på, at verden ikke er evig eller tidløs, men derimod skabt af Den, som er evig og tidløs.

Det skal lige bemærkes, hvis en skaber ikke skabte de sanseligt opfattede ting ud af intet, ville han slet ikke være Skaber. Fordi så ville han ikke være i stand til at skabe ting ifølge sin egen vilje; han ville derimod være underlagt noget i selskab med det der kan skabe ting. Han ville derfor være inkapabel og ikke evig, fordi han var ude af stand til at skabe (ting) på egen hånd, men havde behov for noget andet. Den der er inkapabel, og

som behøver (noget andet), er ikke evig. Betydningen af ordet skaber, er den der påvirker/skaber (noget) ud af intet. Meningen med at være en skaber, er, at ting er afhængige af ham i deres eksistens, og at han ikke er afhængig af noget. Hvis han ikke skabte ting ud af intet, eller var ude af stand til at skabe, når tingene ikke eksisterede, ville han være afhængig af ting, for at kunne skabe (ting), og tingene ville ikke være afhængige af ham udelukkende. Dette betyder, at han ikke er den eneste skaber og derfor er han slet ikke en skaber. Så en skaber skal kunne skabe ting ud af intet, for at han kan være en skaber, og skal være kendetegnet med evne og vilje, og uafhængig af ting; Han skal ikke være afhængig af noget, og tingene skal afhænge af ham i deres eksistens. Skabte (ting) skal være skabt ud af intet, for at kunne betegnes som skabning. Den der skaber, skal kunne skabe (ting) ud af intet, for at kunne være en skaber.

Denne artikel er oversat fra engelsk.

Kilde: www.khilafah.com